

Sygn. I C 354/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR del. Joanna Krzyżanowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Cichosz

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z o.o w K.**

przeciwko **H. K.**

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 31 sierpnia 2017 roku w sprawie I Nc (...) w całości,
2. zasądza od pozwanej H. Z. - K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 404.111,10 zł (słownie: czterysta cztery tysiące sto jedenaście złotych 10/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do nieruchomości położonej w Ł., osiedle (...), stanowiącej działki o numerach (...) o łącznej powierzchni 0,3177 ha, dla której urządzona została księga wieczysta Nr (...);
3. zasądza od pozwanej H. Z. – K. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 15.874 zł (piętnaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt I C 354/17

UZASADNIENIE

Powód – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł przeciwko pozwanej H. K. w dniu 28 sierpnia 2017 r. pozew w postępowaniu nakazowym. Domagał się w nim nakazania pozwanej, aby zapłaciła kwotę 404.488,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie o których mowa w art. 481 § 2 k.c. w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych liczonych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do nieruchomości położonej w Ł., osiedle (...), stanowiącej działki ewidencyjne oznaczono odpowiednio nr (...) (...) oraz (...) o łącznej powierzchni 0,3177 ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...), a której właścicielem jest pozwana. Nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wyjaśniano, że dłużnik osobisty powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie wywiązał się z ciężącego na nim obowiązku zapłaty wierzytelności na rzecz powoda, stąd też stało się konieczne skierowanie roszczenia do dłużnika rzeczowego, jakim jest pozwana jako właściciel nieruchomości, na której ustanowiona została hipoteka zabezpieczająca wierzytelność powoda zasądzoną nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Okręgowy w K.(w pozwie omyłkowo podano w K.) Wydział (...)z dnia 6 września 2016 r. w sprawie o sygn. akt (...). Powód wezwał pozwaną do zapłaty, wystosowując do niej w dniu 9 sierpnia 2017 r. przedsądowe ostateczne wezwanie do zapłaty.

Kwota dochodzona pozwem stanowi sumę oznaczoną i ograniczoną w oświadczeniu o ustanowieniu hipoteki z dnia 30 września 2016 r., na którą składają się należności wynikające z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w K., Wydział (...)z dnia 6 września 2016 r., sygn. akt (...)oraz z postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. M. W. o kosztach zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym z dnia 15 września 2016 r., sygn. akt Km (...). Jak podał powód, na kwotę zabezpieczoną hipoteką składają się:

- kwota 362.054,46 zł tytułem należności głównej z nakazu zapłaty, sygn. (...);
- kwota 26.593,64 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie o których mowa w art. 481 § 2k.c. liczonych od dnia 15 lipca 2016 r. do dnia 09 sierpnia 2017 r., o których mowa w treści nakazu zapłaty sygn. akt (...);
- kwota 15.343,00 tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stwierdzonych w nakazie zapłaty sygn. akt (...);
- kwota 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego stwierdzonych w nakazie zapłaty sygn. (...);
- kwota 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym, stwierdzonych postanowieniem komornika sądowego M. W. z dnia 15 września 2016 r., sygn. (...).

łącznie kwota roszczenia wynosi zatem 407.710,10 zł, z uwagi jednak na ograniczenie wpisanej hipoteki do sumy 404.488,00 zł powód domagał się zasądzenia od pozwanej jedynie kwoty 404.488,00 zł.

W dniu 31 sierpnia 2017 r. Sąd Okręgowy w S.wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (k.51).

Pozwana H. K. wywiodła od przedmiotowego nakazu zarzuty (k.79-89) wnosząc o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa w części obejmującej:

- nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz powoda kwoty 3.600 zł tytułem należności głównej obejmującej wliczone przez powoda do należności głównej koszty zastępstwa radcy prawnego w postępowaniu zabezpieczającym prowadzonym przez Komornika Sądowego M. W. (...);
- nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz powoda ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty 404.488,00 zł od dnia 28 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do położonej w Ł. nieruchomości stanowiącej własność pozwanej, które na dzień 11 września 2017 r. obejmują kwotę 1.086,02 zł;
- nakazanie pozwanej zapłaty na rzecz powoda kwoty 12.274 zł tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- brak ujęcia w treści nakazu zapłaty także w zakresie rozstrzygnięcia co do kosztów procesu zapisu uprawniającego do powołania się przez pozwaną na ograniczenie odpowiedzialności pozwanej do położonej w Ł. nieruchomości stanowiącej własność pozwanej.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w akcie notarialnym z dnia 30 września 2016 r., Rep. A Nr (...)złożyła oświadczenie o ustanowieniu hipoteki na nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) do oznaczonej sumy pieniężnej w kwocie 404.4888 zł celem zabezpieczenia wierzytelności powoda wynikającej z nakazu zapłaty z dnia

6 września 2016 r. wydanym w sprawie (...) tytułem należności głównej oraz kosztów dodatkowych związanych z dochodzeniem wierzytelności w tym odsetek, kosztów sądowych i kosztów zabezpieczających. Jednakże na dzień wniesienia pozwu o zapłatę powodowi nie przysługiwało wobec strony pozwanej roszczenie o zapłatę kosztów zabezpieczających, albowiem powód nie przedłożył do akt postanowienia sądu w przedmiocie zasądzenia na rzecz powoda kosztów postępowania zabezpieczającego od dłużnika osobistego. Postanowienie wydane przez Komornika Sądowego nie stanowi natomiast podstawy do żądania zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, zatem żądanie w tym zakresie jest bezzasadne.

W ocenie pozwanej, powód nie może też wnosić o zasądzenie na jego rzecz w/w kosztów w toku niniejszego postępowania zarówno z uwagi na brak legitymacji biernej po stronie pozwanej (stroną w tym postępowaniu musiałby być dłużnik osobisty) jak i upływ terminu na złożenie wniosku o zasądzenie kosztów, a tym samym wygaśnięcie roszczenia. Podstawą zasądzenia kosztów nie może być także, w ocenie pozwanej treść aktu notarialnego obejmującego oświadczenie o ustanowieniu hipoteki, albowiem nie zostało w nim powołane wydane przez Komornika Sądowego postanowienie pomimo, że w dacie składania oświadczenia zostało już wydane.

Zdaniem pozwanej nieuzasadnione jest również żądanie powoda o zapłatę na jego rzecz wszelkich należności ponad oznaczoną w akcie notarialnym kwotą hipoteki 404.4888 zł, która to kwota stanowić miała górną granicę odpowiedzialności pozwanej a więc zgłoszone przez powoda żądanie zapłaty przez pozwaną odsetek od należności głównej i kosztów procesu. Wartość nieruchomości nie może być w tym przypadku w ocenie pozwanej uznana za „kolejną granicę odpowiedzialności” strony, bowiem granicą tą zgodnie z wolą stron była kwota hipoteki umownej. Powołując się na pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 2015 r. wydanego w sprawie (...), powódka podkreślała, że odsetki od dodanych do należności głównej skapitalizowanych odsetek za okres przed wniesieniem pozwu stanowią nieuprawnione dodatkowe zwiększenie wierzytelności (dochodu wierzyciela), a zarazem zwiększenie odpowiedzialności ponad wyraźnie wymienioną we wpisie sumę wyznaczającą granicę tej odpowiedzialności.

Strona pozwana podnosiła również, iż Sąd zasądzając od niej jako od jedynie dłużniczki rzeczowej na rzecz wierzyciela wierzytelność hipoteczną, powinien w wyroku z urzędu zastrzec właścicielowi prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności, co Sąd uczynił jedynie tylko co do należności głównej i odsetek, z pominięciem jednak rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Strona powodowa w odpowiedzi na zarzuty wniosła o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy w całości.

W pierwszej kolejności powód wyjaśnił, że dochodzi od pozwanej jedynie kwoty 387 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym należnych mu tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym o sygn. akt (...). Powód wskazując w pozwie należności składające się na kwotę zabezpieczoną hipoteką podając, że łączna kwota roszczenia wobec pozwanej wynosi 407.710 zł, z uwagi na ograniczenie wpisanej hipoteki do sumy 404.488, 00 zł domagał się zasądzenia od pozwanej jedynie kwoty 404.488,00 zł. Tym samym powód ograniczył należną od pozwanej kwotę należności o kwotę 3.222,10 zł kosztów postępowania zabezpieczającego i dochodzi pozvem jedynie kwoty 387,000 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym. W związku z powyższym, zakładając, że stanowisko pozwanej jest zasadne, domaganie się uchylecia nakazu zapłaty w zakresie całkowitej kwoty kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 3.600 zł jest, w ocenie powoda, całkowicie pozbawione podstaw.

Niezależnie od powyższego strona powodowa wskazała, iż błędne są twierdzenia pozwanej, iż roszczenie powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym wygasło z uwagi na niezachowanie terminu do złożenia wniosku o ich zasądzenie. Powód złożył do Sadu Okręgowego w K.wniosek o zasądzenie od spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą W. kosztów postępowania zabezpieczającego powstałych w sprawie o sygn. akt (...). Wniosek ten nie został jeszcze przez Sąd rozpoznany, stąd pozwany zobowiązuje się do przedłożenia orzeczenia Sądu Okręgowego w K.w tym przedmiocie po jego wydaniu.

Bezpodstawny, w ocenie powoda, jest również zarzut pozwanej dotyczący nieuprawnionego zasądzenia przez Sąd Okręgowy w S.na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności głównej zasądzonej nakazem zapłaty z dnia 31 sierpnia 2017 r., z uwagi na przekroczenie wysokości sumy zabezpieczenia hipotecznego ustanowionego przez pozwaną. Powołując się na treść przepisu art. 455 k.c. powód wskazał, iż roszczenie kierowane do dłużnika rzeczowego staje się wymagalne, z chwilą wezwania go do zapłaty i pozostaje on w opóźnieniu, jeśli nie spełni świadczenia niezwłocznie. Odsetki w takim wypadku pozostają w związku z wymagalnością wierzytelności dochodzonej bezpośrednio od dłużnika rzeczowego i dotyczą nie opóźnienia dłużnika osobistego, lecz opóźnienia dłużnika rzeczowego. W zakresie możliwości zasądzenia odsetek za opóźnienie powstałych wobec dłużnika rzeczowego ponad sumę hipoteki powód powoływał się na stanowisko Sądu Apelacyjnego w S.z dnia 7 lutego 2013 r. sygn. akt (...) zgodnie z którym w stosunku do właściciela nieruchomości odsetki za opóźnienie mogą być naliczane jeżeli względem niego wierzytelność stała się wymagalna.

Powód podniósł także, że cytowane przez pozwaną stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2015 r., sygn. (...) również potwierdza interpretacje powoda. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tym wskazał bowiem, że zwiększona odpowiedzialność (...) właścicielki nieruchomości ponad kwotę do której wpisano hipotekę zwykłą obejmuje jedynie roszczenie o nieprzedawnione odsetki ustawowe za opóźnienie oraz koszty postępowania.

Podobnie – powód nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanej jakoby nie ponosiła ona odpowiedzialności za koszty postępowania w niniejszej sprawie wskazując w oparciu o orzecznictwo, że ograniczenie w stosunku do wierzyciela rzeczowego nie może dotyczyć odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu. Gdyby bowiem dłużnik rzeczowy spełnił swoje świadczenie wobec powoda przed dniem wniesienia pozwu, do niniejszego procesu w ogóle by nie doszło, a zatem nie powstałyby jakiegokolwiek koszty procesu po stronie powodowej jako dochodzącej jego spełnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 września 2016 r. Sąd Okręgowy w K.wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla, w którym nakazał aby (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zapłaciła na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 362.054,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi z opóźnienie od dnia 15 lipca 2016 r. oraz kwotę 15.343,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 10.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(dowód: nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w K.w dniu 6 września 2016 r., sygn. (...)/H k.21)

W oparciu o powyższy nakaz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wszczęła przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w C.M. W. postępowanie o zabezpieczenie wynikających z niego należności. Postanowieniem z dnia 15 września 2016 r. Komornik Sądowy ustalił pełnomocnikowi wierzyciela (powoda w niniejszej sprawie) koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu o zabezpieczenie w kwocie 3.600 zł.

(dowód: postanowienie z dnia 15 września 2016 r, sygn. (...) k. 46)

Pozwana H. K. jest właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w Ł. przy ul. (...) -N. dla której urządzona jest księga wieczysta nr (...), prowadzona przez Sąd Rejonowy w Ł..

(dowód: wydruk księgi wieczystej nr (...) k. 27-31)

Na nieruchomości tej H. K. ustanowiła na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. hipotekę umowną do oznaczonej sumy pieniężnej w kwocie 404.488,00 zł w celu zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty z dnia 6 września 2016 r., sygn. (...)/H wydanego przez Sąd Okręgowy w K.tytułem należności głównej oraz kosztów dodatkowych związanych z dochodzeniem od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wierzytelności w tym odsetek, kosztów sądowych oraz kosztów zabezpieczających która to wierzytelność miała zostać zapłacona przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do dnia 28 lutego 2017 r.

(dowód: wypis aktu notarialnego Rep. A nr (...) oświadczenie o ustanowieniu hipoteki k.24-26 v.)

Hipoteka ta została wpisana do księgi wieczystej nr (...).

(dowód: wydruk księgi wieczystej nr (...) k. 31)

Pismem z dnia 9 sierpnia 2017 r., nadanym w dniu 11 sierpnia 2017 r. powód wezwał pozwaną jako dłużnika rzeczowego do zapłaty w terminie do dnia 17 sierpnia 2017 r. kwoty 407.710,10 zł., wskazując, iż kwota ta nie została uiszczona przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. do dnia 28 lutego 2017 r. Jednocześnie powód zwrócił się do pozwanej, by w terminie do dnia 17 sierpnia 2017 r. poinformowała powoda o możliwości pozasądowego rozstrzygnięcia sporu, zastrzegając, iż brak informacji będzie traktowany jako rezygnacja z pozasądowego rozstrzygnięcia sporu, co skutkować będzie złożeniem przeciwko pozwanej pozwu w postępowaniu nakazowym z dniem 18 sierpnia 2017 r., i obciążeniem pozwanej dodatkowymi kosztami z tym związanymi.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 9 sierpnia 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 47-47v.)

Wezwanie to pozwana odebrała w dniu 18 sierpnia 2017 r. Pozwana nie zareagowała na powyższe wezwanie.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanej jako dłużniczki rzeczowej nie była sporna. Pozwana zakwestionowała nakaz zapłaty w zakresie zasądzenia należności głównej w części tj. co do kwoty 3.600 zł, a także w zakresie odsetek od kwoty 404.4888 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty a także kosztów procesu.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu bezpodstawnego ujęcia w należności głównej kosztów zastępstwa prawnego wierzyciela w postępowaniu zabezpieczającym prowadzonym przez Komornika Sądowego M. W., wskazać należy że ze stanowisk procesowych stron wynika, iż nie było między nimi sporu co do faktu, iż podstawę dochodzenia tych kosztów winno stanowić postanowienie wydane przez sąd, który udzielił zabezpieczenia, a nie postanowienie o ustaleniu tych kosztów wydane przez komornika sądowego. Strona powodowa przyznała, że stosowny wniosek w tym przedmiocie złożyła w sądzie i po uzyskaniu orzeczenia przedłożyła je w niniejszej sprawie. Z powyższego wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż na dzień wydawania przez sąd nakazu zapłaty w niniejszej sprawie orzeczenie takie nie istniało. Nie zostało ono przedłożone w niniejszej sprawie również na dzień wydania wyroku. Stąd podzielić należy stanowisko strony pozwanej, iż powodowi nie przysługiwało i nie przysługuje wobec pozwanej roszczenie o zapłatę kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym.

Nie oznacza to jednak, że dochodzona pozwem należność winna być pomniejszona właśnie o kwotę 3.600 zł. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż już w uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że z uwagi na ograniczenie wpisanej hipoteki do sumy 404.488,00 zł powód domaga się zasądzenia od pozwanej kwoty 404.488,00 zł zamiast należnej mu kwoty 407.710,10 zł, ograniczył więc żądanie z tytułu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym w kwocie 3600 zł do kwoty 387 zł. O taką też kwotę należało pomniejszyć zasądzoną należność wobec niewykazania jej wymagalności. Stąd ostatecznie zasądzono na rzecz powoda kwotę 407.710,10 zł – 3.600 zł = 404.110,10 zł.

Błędny okazał się natomiast zarzut pozwanej dotyczący nieuprawnionego, w ocenie pozwanej, żądania przez powoda odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty należności głównej ponad oznaczoną akcie notarialnym kwotę hipoteki tj. 404.488 zł.

Jak trafnie podnosiła strona powodowa roszczenie kierowane do dłużnika rzeczowego staje się wymagalne, stosownie do treści art. 455 k.c. z chwilą wezwania go do zapłaty. Dłużnik pozostaje więc w opóźnieniu, jeśli nie spełni świadczenia niezwłocznie. Odsetki w takim wypadku powstają w związku z wymagalnością wierzytelności dochodzonej bezpośrednio od dłużnika rzeczowego i dotyczą jego opóźnienia. Jak wynika z aktu notarialnego - oświadczenia o ustanowieniu hipoteki, wierzytelność miała być zaspokojona przez dłużnika osobistego do dnia 28

lutego 2017 r. Nie było przy tym sporu, iż dłużnik w tym terminie zobowiązania tego nie wykonał. Bezspornie też pozwana jako dłużniczka rzeczowa wezwana została do zapłaty tej wierzytelności, przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie. Jak sama bowiem przyznała pismo to odebrała w dniu 18 sierpnia 2017 r., natomiast pozew wpłynął do tutejszego sądu w dniu 28 sierpnia 2017 r. Skoro pozwana nie wywiązała się ani w terminie wskazanym w piśmie ani przed wniesieniem pozwu z zapłaty wierzytelności, to strona powodowa uprawniona jest do żądania odsetek za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa.

W ocenie Sądu prawidłowości powyższego rozumowania nie podważa powołany przez stronę pozwaną wyrok Sądu Najwyższego. Nie ulega wątpliwości, że kwota 404.488 zł obejmuje zarówno należność główną jak i odsetki za opóźnienie wyczerpująco określone w pozwie (i w treści hipoteki). W orzeczeniu zaś, nawet tylko w cytowanym przez pozwaną fragmencie, Sąd Najwyższy wypowiada się w przedmiocie dochodzenia od dłużnika rzeczowego odsetek od zaległych i skapitalizowanych odsetek, nie kwestionuje zaś w żaden sposób możliwości dochodzenia odsetek od należności głównej.

Tym bardziej nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pozwanej odnoszący się do zasądzonych, i nie ograniczonych wartością nieruchomości, kosztów niniejszego postępowania. Uszło bowiem uwagi pozwanej, że należność objęta hipoteką stanowi „dług cudzy”, z który każdorazowy właściciel nieruchomości odpowiada jedynie rzeczowo – do wartości nieruchomości. Koszty postępowania zmierzające do odzyskania tego długu przez wierzyciela od właściciela nieruchomości są natomiast konsekwencją nie stanowiska czy zachowania dłużnika osobistego, lecz przyjętej strategii dłużnika rzeczowego. O ile dłużnik rzeczowy nie ma żadnego wpływu na to jakie zadłużenie spowoduje dłużnik osobisty i w efekcie – czy zaktualizuje się odpowiedzialność za jego dług wynikająca z hipoteki, o tyle ma niewątpliwy wpływ na to czy dług rzeczowy zaspokoi pozasądowo, czy też dopuści do wytoczenia powództwa w związku z czym powstaną dodatkowe koszty. W efekcie – koszty niniejszego postępowania stanowią dług osobisty pozwanej, którego nie dotyczy ograniczenie odpowiedzialności do oznaczonej nieruchomości.

Nie zasługiwały także na uwzględnienie zarzuty pozwanej w zakresie niezasadności zasądzonych w nakazie zapłaty kosztów. Nie ulega bowiem wątpliwości, że pozwana miała możliwość zaspokojenia żądań powoda. Wezwana bowiem do zapłaty dnia 18 sierpnia 2017 r. nie podjęła żadnych działań ani rozmów w celu zapobieżenia złożeniu pozwu. Pozew został złożony 28 sierpnia 2017 r., a więc 10 dni po doręczeniu pozwanej wezwania do zapłaty. Pozwana nie podjęła żadnych czynności również po tej dacie, aż do dnia 11 września 2017 r., kiedy to złożyła zarzuty od nakazu zapłaty w wyniku doręzonego jej 4 września 2017 r. nakazu wraz z odpisem pozwu. Nie sposób wobec powyżej przytoczonych faktów uznać, że pozwana nie miała możliwości zareagować odpowiednio wcześniej, by uniknąć kosztów postępowania.

Dodatkowo należy wskazać, że już w treści hipoteki znajdował się zapis o terminie zapłaty należności wynikającej z hipoteki. Od tego momentu (28 lutego 2017 r.) pozwana we własnym interesie powinna była zasięgać informacji czy dłużnik osobisty spłacił dług, czy też zaktualizowała się jej odpowiedzialność jako dłużniczki rzeczowej. Przy zachowaniu należytej staranności powódka mogła de facto podejmować rozmowy z wierzycielem już od marca 2017 r.

Konkludując – wobec uznania, że żądanie powoda nie miało podstaw w zakresie w jakim kwota 404.488 zł obejmowała koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym, nieudowodnione na dzień wyrokowania, sąd na podstawie art. 496 kpc w punkcie 1 wyroku uchylił nakaz i w punkcie 2 orzekł o żądaniu pozwu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 kpc uznając, że powód uległ tylko co do nieznaczej części swojego żądania (co do kwoty 387 zł). Na zasądzone koszty złożyły się: koszty zasądzone w nakazie zapłaty – 12.274 zł (7200 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł – koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 5.057 zł – opłata od pozwu) oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu wywołanym wniesieniem zarzutów obliczone od wartości przedmiotu zaskarżenia tj. 3.600 zł.

Na oryginale właściwy podpis